

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2025-56204 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 1C, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie heeft op 22 augustus 2025 een klaagschrift ontvangen, gedateerd op 22 augustus 2025, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen de beslissing van 16 augustus 2025 tot beperking van de bewegingsvrijheid in het kader van verplichte zorg, in de vorm van een individueel programma.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, patiëntenvertrouwenspersoon, hierna te noemen: 'PVP'.

De klachtencommissie heeft op 29 augustus 2025 een verweerschrift ontvangen, gedateerd op eveneens 29 augustus 2025 van mevrouw XXXX, regiebehandelaar, manager behandelen zaken, psychotherapeut en GZ-psycholoog, hierna te noemen verweerster. Verweerster heeft zich bij het formuleren van het verweerschrift laten bijstaan door mevrouw XXXX, juriste verbonden aan De Woenselse Poort.

Verweerster heeft op 29 augustus 2025 verzocht om schriftelijke behandeling van de klacht. De voorzitter van de klachtencommissie is hiermee akkoord gegaan op 29 augustus 2025.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op:

- de beslissing van 16 augustus 2025 tot verplichte behandeling in de vorm van een individueel programma in verband met te laat ingeleverde urinecontroles.

3. Standpunt van klager

Klager is het niet eens met het individuele programma dat hij heeft opgelegd gekregen op 16 augustus jongstleden. Klager heeft op die dag een individueel programma opgelegd gekregen omdat hij een urinecontrole te laat heeft ingeleverd. Omdat hij zich die dag niet lekker voelde, was hij het vergeten om de urinecontrole in te leveren. Om 20:00 uur heeft hij die dag (kennelijk op 15 augustus 2025) slaapmedicatie ingenomen, toen is hij gaan slapen. De volgende dag, te weten op 16 augustus 2025, werd door de begeleiders gezegd dat men in bezit was van een eerdere urinecontrole, gevraagd werd (door de begeleiding) of hij die wilde inleveren. Klager heeft dit toen ingeleverd. De uitslag daarvan was helemaal schoon. Daarna zag klager op het bord dat hij een individueel programma (hierna: IP) had: vanaf dat moment mocht hij niet meer naar buiten. Op de vraag van klager waarom dat zo was, kreeg hij te horen dat hij zijn urinecontrole niet tijdig had ingeleverd, want hij moest nog twee urinecontroles inleveren.

Klager begrijpt niet waarom hij in IP moet omdat hij de urinecontrole één dag later heeft ingeleverd, terwijl die schoon was. De tweede urinecontrole heeft hij op 17-08-2025 ingeleverd, deze was ook schoon (20-08-2025).

Klager heeft meermaals aangegeven dat hij het niet eens is met de beperking, zeker nadat de tweede urinecontrole hetzelfde resultaat gaf.

Daar komt bij dat klager wel op het bord gezien heeft dat hij in IP zit, maar hij heeft daar geen informatie over ontvangen per brief en er is niet met hem gesproken over de beslissing.

Klager heeft zelf dialoog daarover opgezocht met de medewerkers van zijn afdeling. Volgens klager is er wel begrip voor zijn standpunt, maar het team zegt er niks aan te kunnen veranderen omdat dit het beleid is.

Klager verzoekt om een schadevergoeding. Klager vindt dat een financiële vergoeding gepast is omdat hij stress ervaart als hij niet in de gelegenheid is om drie keer per dag buiten te lopen. Hij loopt voor zijn gezondheid ongeveer 12.000 stappen per dag. Het lopen zorgt voor vermindering van stress. Daarnaast vindt klager de beslissing om zijn bewegingsvrijheid te beperken onterecht aangezien hij schone urinecontroles heeft ingeleverd. Voor de duur van de periode waarop klager binnen moest blijven, verzoekt hij daarom om een schadevergoeding. Hij wil hiermee een signaal afgeven omdat het niet de eerste keer is dat zijn bewegingsvrijheid onterecht beperkt is.

4. Standpunt van verweerster

Verweerster stelt zich in haar verweerschrift/email op het standpunt dat de klacht van klager terecht is en deze gegrond dient te worden verklaard. Daartoe voert verweerster aan dat het IP-beleid dat gevoerd is na het niet in kunnen leveren van een urinecontrole in dit geval inderdaad niet correct is geweest. Dit heeft te maken met een recente klacht van klager over hetzelfde onderwerp (2025-52422). Na deze (ongegrond verklaarde) klacht is een individueel IP-beleid in de zorgovereenkomst van klager opgenomen. Deze zorgovereenkomst is meegestuurd met het verweerschrift/de email van verweerster. De tekst van de individuele afspraak luidt als volgt:

"Indien je niet meewerkt aan controle staat dit gelijk aan gebruik. Wanneer je na 12.00 uur inlevert betekent dit dat we in gesprek met je gaan en je vrijheden worden beperkt, tot het moment dat deze schoon terugkomt."

Blijkens de dagrapportages is door het team onterecht uitgegaan van het inleveren van 2 schone urinecontroles na de nulmeting op het moment dat betrokkene geen urinecontrole inleverde, wat niet overeenkomt met hetgeen in de zorgovereenkomst is afgesproken.

Daarnaast blijkt uit de dagrapportages dat klager het niet eens was met het aangezegde IP, waardoor een 9:9 beslissing (beperken bewegingsvrijheid) had moeten volgen indien de zorgverantwoordelijke voorzetting van het IP noodzakelijk achtte. Dit is helaas niet gebeurd.

In aanvulling hierop acht verweerster het goed te vermelden dat recent een wisseling in regiebehandelaar heeft plaatsgevonden. Deze heeft pas recent (26-8) kennis gemaakt met klager en toegezegd zich te zullen verdiepen in het beleid. Naar aanleiding van voorliggende klacht heeft de regiebehandelaar eveneens aangegeven dat zij de afspraken zoals opgenomen in het zorgplan nadrukkelijk met het team zal bespreken.

Verweerster geeft verder aan dat het IP-beleid inmiddels is beëindigd, waardoor het in totaal duurde van 16-8-2025 tot 27-8-2025. In deze periode had betrokkene geen zelfstandige toegang tot de binnentuin, wel had hij (onbeperkt) toegang tot de patio. Daarnaast is begeleiding meermaals met betrokkene gaan wandelen in de binnentuin, aldus verweerster.

De instelling kan zich op grond van bovenstaande vinden in gegrondverklaring van de klacht. Verweerster verzoekt om schriftelijke behandeling van de klacht.

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat TBS met voorwaarden is opgelegd op grond van artikel 38 WvSr op 13-9-2024. Op de personen die om die reden zijn opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis, is op grond van artikel 9:1 Wvvgz de klachtprocedure van deze wet van toepassing.

Klager klaagt over de beslissing over het verlenen van gedwongen behandeling in de vorm van individueel programma op grond van artikel 9:9 Wvvgz. Op grond van artikel 10:3 onder x Wvvgz kan klager over deze beslissing een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie is bevoegd om deze klacht van klager te beoordelen.

6. De beoordeling van de klachten

De formele klacht van klager heeft betrekking op de beperking van zijn bewegingsvrijheid, in de vorm van een individueel programma, nadat hij een eerste urinecontrole had ingeleverd, nadat hij hiertoe werd verzocht omdat hij te laat was met inleveren van zijn urinecontrole.

Beperkingen in het recht op bewegingsvrijheid in en rond de accommodatie kunnen, anders dan als middel of maatregel, door de zorgverantwoordelijke worden opgelegd indien:

- a. naar het oordeel van de zorgverantwoordelijke van de uitoefening van het recht op de bewegingsvrijheid ernstige nadelige gevolgen moeten worden gevreesd voor de gezondheidstoestand van betrokkene, dan wel
- b. dit ter voorkoming van verstoring van de orde of voor de veiligheid in de accommodatie, zoals die in de huisregels is beschreven, of ter voorkoming van strafbare feiten noodzakelijk is.

Artikel 9:9 Wvvgz verklaart artikel 8:9 Wvvgz van overeenkomstige toepassing op de beslissing tot gedwongen behandeling.

De klachtencommissie stelt vast dat in het geval van de huidige klacht sprake is van onterechte beperking van de bewegingsvrijheid van klager, omdat het beklaagde individuele programma is opgelegd ondanks een individuele afspraak met klager. Die individuele afspraak is vastgelegd in zijn zorgovereenkomst naar aanleiding van zijn eerdere klacht hieromtrent (met nummer 2025-52422). Verweerster benoemt deze afspraak in het aangeleverde verweer en stelt om die reden voor om de klacht gegrond te verklaren en deze schriftelijk af te handelen.

De klachtencommissie dient te beoordelen of de klacht van klager gegrond is en zo ja, of de door klager verzochte schadevergoeding toegekend wordt. De klachtencommissie gaat akkoord met het voorstel van verweerster om de klacht schriftelijk af te handelen.

Uit de aangeleverde verweerstukken, te weten een zorgovereenkomst en dagrapportages, blijkt dat klager zich verzet heeft tegen het individuele programma. Het is de klachtencommissie duidelijk geworden dat sprake is van consistent en voortdurend verzet.

De klachtencommissie gaat mee in de redenering van verweerster dat op grond van de individuele afspraak met klager omtrent het IP-beleid de beslissing tot het opleggen van een individueel programma door het team niet genomen had moeten worden, evenals dat een formulier 9.9. Wvvgz had moeten worden uitgereikt in dat geval.

Gelet op het vorenstaande komt de klachtencommissie tot het oordeel dat sprake is van een beslissing tot beperking van de bewegingsvrijheid van klager die niet voldeed aan de wettelijke eisen die daarvoor bestaan. De klacht van klager is derhalve **gegrond**.

De klachtencommissie gaat ervan uit dat de nieuwe regiebehandelaar met klager in gesprek zal gaan over het beleid betreffende urinecontroles en IP, en daarnaast met het team, zoals toegezegd.

7. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht, gericht tegen:

- de beslissing van 16 augustus 2025 tot verplichte behandeling in de vorm van insluiting door middel van een individueel programma

GEGROND.

De klachtencommissie geeft klager de gelegenheid om binnen 14 dagen de verzochte schadevergoeding te onderbouwen.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 3 september 2025 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX, psychiater, en mevrouw XXXX, lid, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.